

13) w art. 52:

a) w ust. 3:

— w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zasady, tryb wypłaty i wysokość równoważnika pieniężnego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 i 3”;

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z Ministrami Finansów oraz Administracji i Gospodarki Przestrzennej — wysokość i terminy uiszczania opłat za osobne kwatery stałe.”;

b) ust. 4 skreśla się.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

183

USTAWA

z dnia 3 lipca 1984 r.

o zmianie ustawy — Prawo celne.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56 i z 1981 r. Nr 20, poz. 99) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Handlowym obrotem towarowym z zagranicą jest przywóz towarów z zagranicy, jak również ich wywóz za granicę, dokonywany w ramach uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego.

2. Obrót towarowy z zagranicą inny niż określony w ust. 1 jest niehandlowym obrotem towarowym z zagranicą.”;

2) w art. 9:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakładanie i prowadzenie składów celnych wymaga zezwolenia Ministra Handlu Zagranicznego.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister Handlu Zagranicznego określa rodzaje składów celnych, zasady ich prowadzenia, okres przechowywania towaru, a także, czy i w jakim zakresie towar złożony w składzie celnym może być dzielony, sortowany lub przerabiany.”;

3) w art. 15:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Handlu Zagranicznego określa zasady klasyfikacji taryfowej towarów.”;

b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „i na określony czas”;

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) zasady wymiaru cel antydumpingowych,
- 2) organy właściwe w sprawach postępowania antydumpingowego oraz zasady i tryb tego postępowania.

6. Minister Handlu Zagranicznego, w drodze rozporządzenia, może określać wysokość oraz zasady wymiaru i poboru cel od towarów odprawionych warunkowo.”;

4) po art. 15 dodaje się art. 15¹ w brzmieniu:

„Art. 15¹. 1. Pobieranie ustanowionych cel może być zawieszona w wypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarczymi lub społecznymi kraju.

2. Pobieranie cel, w drodze rozporządzenia, zawieszają:

- 1) w handlowym obrocie towarowym z zagranicą — Rada Ministrów,
- 2) w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą — Minister Handlu Zagranicznego.”;

5) w art. 19:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wydobyte i przywożone przez polskie statki morskie lub przez statki obce w czarterze polskim zasoby morza lub dna morskiego, jak również przetwory z nich wytworzone na morzu, oraz wywożone materiały, przeznaczone do wydobycia tych zasobów i ich przetworzenia”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Handlu Zagranicznego może zwalniać w poszczególnych wypadkach od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz towarów oraz od należności celnych towarów, a w szczególności:

- 1) pierwszej potrzeby,
- 2) niezbędne do rozwoju krajowego przemysłu lub rolnictwa,
- 3) stanowiące pomoc humanitarną, jeżeli tego wymagają względy gospodarcze lub społeczne kraju; uprawnienie to może przekazać, w drodze rozporządzenia, organom administracji celnej.”;

6) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. W postępowaniu celnym stosuje się następujące rodzaje odpraw celnych:

- 1) ostateczną,
- 2) warunkową,
- 3) przekazową,
- 4) złożenie towaru na skład.”;

7) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto przewozi przekazany towar celny, przywieziony z zagranicy lub z powrotem za granicę wywożony, jest obowiązany dostarczyć go do urzędu celnego wskazanego w dokumencie przekazywanym, a w razie niedostarczenia uiścić należności celne wymierzone według zasad określonych w art. 37 ust. 2 pkt 2 oraz karę za zwłokę. Przepis o obowiązku uiszczenia kwoty równej 50% krajowej wartości towaru i kary za zwłokę nie ma zastosowania do towarów, które zaginęły w czasie przewozu. W razie dostarczenia towaru po upływie określonego terminu osoba zobowiązana do jego dostarczenia powinna uiścić karę za zwłokę.”;

8) po art. 38 dodaje się art. 38¹ w brzmieniu:

„Art. 38¹. Towar podlega złożeniu na skład, jeżeli jest przeznaczony do czasowego przechowywania w składzie celnym.”;

9) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cło wymierza się według stanu towaru w dniu zgłoszenia go do odprawy celnej oraz według stawek w tym dniu obowiązujących.”;

10) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O dokonaniu wymiaru należności celnych wywozowych zawiadamia się nadawcę towaru.”;

b) dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1. O dokonaniu wymiaru należności celnych przywozowych zawiadamia się:

- 1) w handlowym obrocie towarowym z zagranicą — osoby lub jednostki organizacyjne dokonujące tego obrotu,
- 2) w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą — adresata lub osobę upoważnioną do odbioru towaru.”;

c) w ust. 2 powołanie ust. 1 zastępuje się powołaniem ust. 1 i 1¹;

11) w art. 46 wyrazy „8‰” zastępuje się wyrazami „12‰”;

12) w art. 48 w ust. 1 skreśla się pkt 3;

13) po art. 48 dodaje się art. 48¹ w brzmieniu:

„Art. 48¹. 1. Zwraca się należności celne pobrane od towarów przywiezionych z zagranicy w postaci surowców, materiałów, półfabrykatów lub elementów kooperacyjnych, zużytych przy wyrobie towarów wywiezionych w handlowym obrocie towarowym z zagranicą.

2. Można zwrócić pobrane należności celne w razie powrotnego przywozu na polski obszar celny towaru uprzednio wywiezionego oraz wywozu towaru uprzednio przywiezionego.

3. Minister Handlu, Zagranicznego, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) zasady, tryb i termin zwrotu należności celnych od towarów wymienionych w ust. 1,

2) wypadki, zakres, tryb i termin zwrotu należności celnych od towarów wymienionych w ust. 2.

4. Od zwracanych należności celnych nie płaci się odsetek.

5. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do zwrotu należności celnych określonego w odrębnych przepisach.”;

14) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia wysokości wymiaru należności celnych, jak również dokonać zwrotu należności celnych po upływie 2 lat od dnia, w którym powstał obowiązek uiszczenia tych należności lub w którym nadpłata powstała; jeżeli dnia powstania obowiązku uiszczenia należności celnych nie da się ustalić, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia następnego roku po roku, w którym powstał obowiązek.

2. Należności celnych ustalonych w decyzji można dochodzić w ciągu 2 lat licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

3. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 2, przerywa:

- 1) odroczenie terminu płatności,
- 2) rozłożenie na raty,
- 3) wszczęcie egzekucji.

4. Po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie na nowo począwszy od terminu:

- 1) ustalonego w decyzji o odroczeniu,
- 2) wniesienia ostatniej wpłaty,
- 3) ściągnięcia ostatniej wpłaty w trybie egzekucji administracyjnej lub stwierdzenia przez organ egzekucyjny, iż egzekucja stała się bezskuteczna.

5. W stosunku do jednostek gospodarki społecznej terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, wynoszą odpowiednio jeden rok.

6. Należności celnych od towarów nie dostarczonych do kontroli celnej lub spod tej kontroli usuniętych nie można dochodzić po upływie 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło niedostarczenie towaru do kontroli celnej lub usunięcie go spod tej kontroli. W tych wypadkach nie stosuje się przepisów ust. 1—5.

7. Przedawnienie uwzględnia się z urzędu.”;

15) w art. 50 w ust. 1 zdanie pierwsze zastępuje się zdaniem:

„Towary celne nie podjęte w terminach ustalonych w przepisach wydanych na podstawie art. 51 podlegają sprzedaży z zastrzeżeniem art. 5 ust. 5.”;

16) po art. 50 dodaje się art. 50¹ w brzmieniu:

„Art. 50¹. Osoby przebywające za granicą powinny wskazać adres dla doręczeń w kraju; w razie nieuczynienia tego, mimo pouczenia przez organ administracji celnej, pismo wysłane pod ostatnio znanym adresem w kraju lub, jeżeli adresu tego nie ma, podane do wiadomości przez wywieszenie na okres 14 dni w budynku organu administracji celnej uważa się za doręczone.”;

17) w art. 51 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) zasady przechowywania towarów celnych w magazynach celnych,

8) zasady i tryb odprawy celnej towarów złożonych na skład w wypadku wywożenia ich ze składu celnego.”;

18) użyte w przepisach ustawy w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazy „Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej” i „Ministrowie Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Obrony Nar-

dowej” zastępuje się użytymi w tej samej liczbie i przypadku wyrazami „Minister Handlu Zagranicznego” i „Ministrowie Handlu Zagranicznego oraz Obrony Narodowej”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 41, poz. 185) w art. 196 w § 2 w pkt 11 po wyrazach „oraz należności celnych” skreśla się wyrazy „z wyłączeniem należności celnych od państwowych jednostek organizacyjnych”.

Art. 3. Minister Handlu Zagranicznego ogłosi jednolity tekst ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1984 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

184

USTAWA

z dnia 3 lipca 1984 r.

zmieniająca ustawę o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 1 wyraz „wyodrębnione” zastępuje się wyrazem „wyznaczone”,

b) w ust. 3 wyraz „powołuje” zastępuje się wyrazem „wyznacza”, a wyrazy „w trybie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych” skreśla się;

2) w art. 12:

a) w ust. 1 wyrazy „napojów alkoholowych w kraju” zastępuje się wyrazami „napojów alkoholowych o zawartości powyżej 4,5% alkoholu, jaka może być prowadzona w kraju”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzkie rady narodowe ustalają maksymalną dopuszczalną liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu, jaka może być prowadzona na terenie ich właściwości.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W ramach ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, wojewodowie (prezydenci miast stopnia wojewódzkiego) ustalają maksymalną liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych, jaka może być prowadzona w poszczególnych

miastach i gminach (dzielnicach w miastach podzielonych na dzielnice), po zasięgnięciu opinii zainteresowanych organizacji społecznych oraz po uzgodnieniu z właściwymi komisjami rady narodowej, a w miejscowościach, w których są rozmieszczone jednostki wojskowe, także po zasięgnięciu opinii właściwych dowódców garnizonów.”;

3) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ograniczenia co do czasu sprzedaży napojów alkoholowych, określone w ust. 1 pkt 5, nie dotyczą:

1) sprzedaży, podawania i spożywania w lokalach gastronomicznych i innych punktach sprzedaży detalicznej napojów zawierających do 4,5% alkoholu, których godziny sprzedaży, podawania i spożywania określają na terenie swojej właściwości wojewódzkie rady narodowe,

2) sprzedaży napojów alkoholowych za waluty wymienne w punktach sprzedaży detalicznej, których rodzaje oraz czas sprzedaży, w drodze rozporządzenia, określa Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*